

менъ, постепенно се издигаше нагоре. Биволитѣ едва влачеха колата следъ себе си. Селянинътъ немилостиво ги биеше. Той ги удряше съ пръчка върху гръбначния стълбъ. Обаче, колкото повече ги биеше, толкова повече тѣ упорствуваха, не искаха да вървятъ. Като наблюдавахъ това нѣщо, азъ се спрѣхъ и казахъ на селянина: Представи си, че си войникъ, участвуващъ въ войната и те хванатъ пленникъ. Следъ това турятъ на гърба ти товаръ отъ сто килограма тежестъ и те заставятъ да го изнесешъ на известна височина. Какво ще правишъ съ този товаръ? — Ще кажа, че не мога да го нося. — Ти ще кажешъ, че не можешъ да го носишъ, но никой не влиза въ положението ти. Щомъ не можешъ да носишъ, пръчката ще играе върху гърба ти, както ти постъпвашъ съ воловетъ си. Какво ще бжде положението ти? — Да ме пази Господъ! Дано не дойда до това положение. Ако товарътъ ми е по-лекъ, ще го нося, но ако е голѣмъ, загубенъ съмъ. — Ето, такова е положението и на твоитѣ волове. Ти ги биешъ по гърба и ги парализирашъ, вследствие на което не могатъ да се движатъ. Като ги удряшъ по гърба, тѣ губятъ половината отъ силата си. Ти не знаешъ, кжде да удряшъ и какъ да постъпвашъ съ тѣхъ. Ако искашъ, мога да ти дамъ съветъ, какъ да се отнасяшъ съ воловетѣ си. Въ този моментъ азъ се приближихъ до воловетѣ, които ме погледнаха спокойно. Помилвахъ единия волъ по главата,